

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hónap helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy cztimternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri czikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Szabad a vásár!

Felöttébb gyönyörű dolgotmüvelt képviselőház mentelmi bizottsága.

Napokig tanakodott a felett, hogy a Ugron Gábor egyik parlamenti beadvénye miatt feldühödött Uselac közönségseregbeli százados ama ténye által, hogy Ugron Gábor a parlamentben mondott beszéde miatt fegyveres elégtételre szólította fel — megsértette a parlament tekintélyét és a képviselői szólásszabadság védelmére mondott mentelmi jogot.

És ez a derék bizottság napokig tartott tanácskozás eredményében kimondott egy olyan határozatot, amely mellett megbotránkoztathatja Magyarországi közvéleményt és megsértheti nemzeti önértékünket.

Kimondotta ugyan ez a jeles bizottság, hogy Uselac kapitány fellépése Ugron Gábor mentelmi jogát „megérintette”, de azért a százados ur derék ember és a magyar parlamentnek nincs oka egyik tagjának „megérintett” mentelmi joga megsértéséért elégtételről gondoskodni.

A cs. és kir. katonatisztek kényük-kedvük szerint szidalmazhatják a magyar nemzetet; kényük-kedvük szerint ragalmazhatják nemzeti becsületünket; kényük-kedvük szerint rugdoshatják meg állami tekintélyünket és szabdalhatják le véreinket, s mikor akad egy férfiú, a ki a törvényhozásban — tehát a legilletékesebb fórumon — lecskét tart a tiszturak qualifikálhatlan maguktartása és nemzeti önértékünkért sértő eljárással felett, s elítélő hangon nyilatkozik az egymást sűrűn követő katonai brutalitásokról — ugyanakkor a magyar képviselőház tekintélye és a magyar törvényhozó testület tagjainak mentelmi joga felett öröködni hivatott albizottság azt határozza, hogy bár az Ugron-Uselac ügyben a kapitány ur érintette az Ugron Gábor mentelmi jogát, de a képviselőháznak nincs oka a kivételképe.

Más szóval a t. cz. kapitányurak felforgathatják az egész jogrendet, meg-hurcolhatják a törvényhozó testület alkotmánybiztosított jogait, de azért a kapitány urak ilyenmő viselkedésével szemben a képviselőháznak nem szükséges védőszavát felemleni és meg-torlatást sürgetni a parlament tekintélyén ejtett sérelemért.

A mentelmi bizottság csodálat-

san bölcs határozatával egyszerűen felszabadítja az Uselac-féle embereket arra, hogy a magyar parlament tisztességén gázoljanak és a törvényhozó testület tagjainak szólásszabadságát védelmező mentelmi jog ellen ismételt merényleteket kövessenek el.

Mintha csak azt mondta volna ki a mentelmi bizottság:

„Tiszturak ide jöjjetek! Szabad a vásár. Eladó portéka a mentelmi jog. Bitangjában hever elötte a parlament tekintélye; a képviselők szólásszabadsága. Bátran és büntetlenül sértegethettek! Nyugodtan megkardlapozhatjátok a csócseléseket” és belelőhetitek pisztolyaitok golyóját a képviselők testébe! Nem görbül meg érette a hajatok szála.”

Körülbelül ez van a mentelmi bizottság hirhelt határozatának sorai között elmondva.

Nyílt helyeslése foglaltatik a határozatban Uselac kapitány eljárásának és nyílt elítélése egyszermind ama fellépésnek melyre ez esetben Ugron Gábor határozta magát, midőn érdeme szerint bélyegezte meg Uselac kapitány brutális fellépését.

E határozat szerint a magyar képviselőház tagjait nem illeti védelem, midőn hivatása kötelességét teljesíti nem illeti különösen akkor, midőn a kötelességet teljesítő képviselővel szemben egy cs. és kir. kapitány áll, a ki nek külön becsülete van, s a kinek szabadságát adatott arra, hogy büntetlenül gázoljon bele a parlamenti tagok mentelmi jogába.

A mentelmi bizottság e kérdésben nyíltan a legpécsovicsabb honvédelmi miniszter Fejérvári báró pártjára szegődött, a ki nyílt őszinteséggel jelentette ki, hogy Uselac kapitányt úgy juttat el, mint hősökhöz illik, s úgy védte a becsületét, a hogy a katonatisztek becsület-kodexe parancsolja.

A mentelmi bizottság komoly és nagy szégyent hozott ez örült határozata által egész parlamentárisunkra. Beszenyvezte parlamentünk tekintélyét. Nyíltan kiszolgáltatja a tisztok prédájává a képviselők szólásszabadságát és sérthetetlenségét.

Ezért a nagy sérelemért a kép-

viselőháznak elégtételt kell szolgáltatnia magának.

Reméljük is, hogy a Ház ülésén ezt a sérelmet a törvényhozó testület nem engedi magán száradni.

Politikai hírek.

Pártunk diadala. A függetlenségi pártnak képviselőházi győzelmét országsszerte nagy örömmel veszik a párt hívei. Az ország számos vidékéről érkeznek pártunk egyes organumaihoz levelek, a melyeknek írói a függetlenségi párt elveinek régi harcosai, valóságos lelkesedéssel szólnak a párt nemes erőfeszítéséről s biztosítanak arról, hogy a közvélemény mellette nyilatkozik. Több helyen a vidéki pártok gyűléseket tartanak a végből, hogy az országos párt iránt elismerőket fejezzék ki.

A marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt elnöke a következő táviratot intézte Irányi Dánielhez: A függetlenségi és 48-as pártnak a közigazgatási törvényjavaslat ellen tanúsított hazafias hűdelméért üdvözlő elismerését jelenti ki a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt mai napon tartott közgyűlése.

Orosz-francia szövetség. Az orosz sajtó és a nagy közönség felettébb kételkedve fogadták az orosz-francia szövetség megkötéséről érkezett híreket. A hivatalos Oroszország ellenben már ma erősen el van határozva, hogy Franciaország chauvinistikus törekvéseit nem fogja támogatni. A francia barátság alapföltételül azt kötötték ki, hogy Franciaország mindennemű, a béke megzavarását célzó mozgalmaktól tartózkodjék. Azt hiszik, hogy a közönség hangulata kényszeríteni fogja a kormányt arra, hogy tovább menjen, mint a mennyire kezdetben szándéka volt. Egészben véve Franciaország kilátásai Oroszország támogatására nem emelkedtek. Itteni politikai körökben, a hol a történetek jelentőségét a kellő figyelemben részesítik, erősen hiszik, hogy az európai béke legkevésbé sincs megingatva, sőt inkább azt hiszik, hogy a politikai láthatár tisztult és hogy a nagyobb biztonság érzete az orosz sajtót is nagyobb gondosságra fogja inteni, annál is inkább, mert most pontos ismeri azt a határt, a meddig az orosz császár Franciaországgal szemben menni szándékozik. Mindazonáltal tartja magát a hír, hogy az oroszok és francziák között katonai konvenczió létezik.

Ugron — Fejérvári.

A fővárosi hazafias érzületű lapok méltó felháborodással irnak, azon hallatlan határozatról, melyet az Ugron-Uselac ügyben hozott a kormánypárti mentelmi bizottság.

De még nagyobb a felháborodás a Fejérvári honvédelmi miniszter tolatkodó magaviselete felett. Erre a névre a „M. Hirlap” a következő megjegyzéseket teszi:

Az egész nemzet megkönnyebbülten lélekzik föl, olvasván, a képviselőház mentelmi bizottságának határozatát. Uselac kapitány ur tehát nem sértette meg a képviselőház mentelmi jogát, midőn Ugron Gábor felelősségre vonta a Házban tett nyilatkozatáért, következésképp a nemzet osztatlan öröme, Fejérvári báró honvédelmi miniszter urnak nem kell fenyegetését beváltania. Mert Magyarország honvédelmi minisztere, a ki első sorban országgyűlési képviselő, hetek óta fenyegetődzék klubban, folyóson, mindenféle társaságban, a hol csak megfordult, hogy ha a mentelmi bizottság nem a hadseregnek ad igazat: leteszi tárcáját és mandátumát egyaránt, mintsem tűrje, hogy a magyar parlamentben kritikát gyakoroljanak a hadsereg ténykedéséi fölött.

A mentelmi bizottság határozata minket nem lepott meg. Nem lepott meg, mert, mint minden bizottságban, ebben is a kormánypárt többségben van, s a határozatot tisztán és kizárólag a kormánypártiak fogadták el. Nem lepott meg, jóllehet előzetesen egy a képviselőház minden pártjából egybeült konferencia konstataulta ez esetben a mentelmi jog megsértését s fölmentette Ugron Gábor az elégtétel adása alól. Am azóta több hét telt el, s ezt az időt a honvédelmi miniszter ur arra használta fel, hogy folyton fenyegetőzzön a lemondásával, s mert gondolta, hogy ez még nem elég: a könnyen ijedezőket még „nagyobb bajok”-kal is rémítette. Sokan nem is gondoltak kevesebbre, mint hogy a honvédelmi miniszter ur szuronyok közé véteti a t. honatyákat s valamennyit becsukhatja.

Hála a mentelmi bizottság bölcseségének, most már hajunk szála sem görbül meg. Uselac ur föllépése csak érinti, de nem sérti a mentelmi jogot; Uselac ur csak mint magánszemély követelt elégtételt és nem mint hatósági személy, de a Ház nem adhat neki elégtételt. Ki adjon hát? Önkéntlenül következnek a határozathoz, hogy senki más, mint Ugron Gábor.

Miert? Mert képviselők és nem képviselők eddig is adtak és vettek elégtételt a Házban elkövetett sértésekért a nélkül, hogy a mentelmi bizottság elé vitték volna az ügyeket. Mert Uselac ur a szokás után indult, viszont hasonló esetekben a képviselőknak nem juttott eszébe a Házhoz fordulni oltalomért.

Hát az igaz, hogy Uselac ur hivatkozhatik a szokásokra, csak az a kérdés, hogy Ugron Gáborra nézve kötelezők-e a legújabb

ban lábra kapott szokások? Abból, hogy más képviselők hasonló ügye nem került a Ház elé, az következik, hogy az övé sem kerülhet? Abból, hogy más képviselők nem respektálták a parlament tekintélyét, az következik, hogy ő se respektálja s ezután serepspektálja senki!?

Hisz azt mi is tudjuk, ép oly jól, mint a mentelmi bizottság többsége, hogy a Ház ma nem tud elégtételt adni annak, kit egy képviselő méltatlanul megsért s mi is szükségesnek véljük a házszabályoknak ez értelemben való kibővítését. De ne arról beszéljünk, hogy mit tegyen a Ház jövőre, hanem beszéljünk az előtünk álló esetről. Megsértette-e Ugron Gábor Uselac ur személyét: igen vagy nem?

Feleletünk: nem. Hivatalos rendőri jelentés alapján mondott kritikát a fiúmei esetről, s ugyane jelentés alapján mondott föltételes véleményt Uselac urról.

A fiúmei rendőrség jelentését mai napig meg nem csfolták; ellenben kétségtelen tény, hogy Uselac ur elégtételt követelt Ugron Gáborról, s akár jóhiszeműleg, akár rosszhiszeműleg megsértette a magyar parlament mentelmi jogát.

Ezt kellett volna kimondani a mentelmi bizottságnak, ezt kellene konstataálni a magyar parlamentnek.

De a magyar parlament többsége ezt nem teheti, mert akkor Magyarország elveszítené (!) honvédelmi miniszterét.

Ő tehát meg van mentve. Nem kell fenyegetőzéseinek a következeziáját levonnia. A kabinet megmarad teljes épségében. Marad a miniszterelnök ur, marad a honvédelmi miniszter ur. Amannak, ha meg akarta volna menteni politikai komoly száműzetőségének utolsó foszlányait, le kellett volna már vonni a következeziát abban a pillanatban, midőn örök időkre nevétségessé tette magát két paragrafusos törvényével; emennek le kellene vonnia abban a pillanatban, melyben az egész ház egy emberként állana föl a parlament tekintélyének védelmében.

De a többségnek jobban fáj a kabinet megseonkítása, mintha a parlament, tehát a saját jogait is kell megseonkítania. Szereb-vág sérelmeket, kiért? Fejérváriért. Lealkuszik jogjaiból, miert? Hogy Fejérvári maradjon!

S még a nemzet, a magyar nemzet többsége képviselőjének tartja magát és a párt mely még ezt a kedvező alkalmat is ily könnyelműen elszalasztja.

Az alkalmat, melyet évek óta vár az egész nemzet: megszabadulni Fejérvári bárótól. Nem, nem lehet tőle megszabadulni: Fejérvári marad!

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA”.

1891. augusztus 11.

Egy élet titka.

Wood asszonytól.

Az „Ellenzék” számára fordította AMICA.

MÁSODIK RÉSZ.

III.

Husz ezer forint.

(Folytatás.)

Flóri — folytató félíg a vidám társaság felé fordulva — nem képzeli, hogy ez a jelenet mily éles ellentétet képez ahoz, melyet el hagytam a halottas szoba ünnepélyes csendjével és a koporsónak a sirba való elhelyezésével.

— Hiszem, hogy kellemetlen ellentét lehet.

— Bántja a lelket. Minden esemény, főleg a világiak legyének azok bár mily szükségességek vagy hasznosak ugyan ezen hatást idézik elő, midőn az élet bevégzésének az ünnepélyes jeleneteivel hasonlítjuk őket össze. — De mily hamar elfelejtjük azokat!

— Ausztin — sugta a leány — én nem szeretek a halálról beszélni. Mindig arra a félelemre emlékeztet, mi örökké nyomja a lelkemet.

— Ő annyira jobban látszik lenni, hogy meglepott, — volt a válasz, mi által önkénytelenül elárulta, hogy a Flóri által említett feledlemnek az okát ösmeri.

— Ha javulása állandó lenne! sohajtja Flóri. Hogy a mama életét meghosszabbítsam kénséggel feláldoznám a magamét.

— Nem, Flóri, maga azt nem tenné — épen ő iránta való könyörületből nem

tehetné. Ha el kellene ötöt veszíteni, idővel maga kibékülne vele; ezt tenni a természet rendje. De ő nem tudna magán nélkül élni.

Florence azt hitte, hogy ő az anyja halálával soha sem tudna kibékülni: s gyakran gondolkozott rajta, hogy midőn az az idő elkövetkezik, hogy fogja azt elviselni.

— Mit mondana hozzá, ha azt mondanám magának, hogy egy kis vagyon örököltm? — folytató Ausztin, — vidámabb hangon.

— Azt mondanám — De valósággal — igazán örökölt? — kérdé Flóri.

— Valósággal és igazán, de nem annyit a mennyit maga és az édes atyja vagyonnak neveznének, — volt a mosolyogva adott válasz, — de nekem szegény embernek a ki a szájában ezüst kanál nélkül született, s csak arra számítottam mit saját munkám által tudok megszerezni, — szép vagyonnak látszik. Thornimettne nagyon szives és nagy-lelkű volt irántam; husz ezer forintot hagyott nekem.

— Örülök rajta — mondá Florence örömtől ragyogó szemekkel. Soh'se nevezze többé szegénynek magát.

— Gazdagnak sem mondhatom magamat, a hogy a maga szülei a gazdagságot érték De Florence, ez lépcső arra, hogy az lehessek.

— Lépcső — hogy mi lehessen? — kérdé dr. Bevary, ki észrevétlenül a hátuk mögé kerülve beszédüket félbe szakította.

— Gazdag — mondá Ausztin, a beszélőhöz fordulva. Azt mondtam el Florencenek hogy elmenetelem őta pénzhez jutottam.

Hunter ur és még többen gyűltek körülük, s a társalgás általános lett.

— Clay, mit beszél maga? — kérdé Hunter ur. — Vagyont örökölt, azt mondja?

Nem azt mondtam, hogy vagyon

— a hogy a vagyonosok értik azt. Ez a nagy orvos, ki mellettem állva beszédemet végig hallgatta, ugyan csak nevetne az őszvegen: fogadom, hogy ő egy fél esztendő alatt többet keres. De nekem elég, mert lépcsőnek bizonyulhat a vagyonhoz és még — és még egyéb kíváncsatos dolgokhoz.

— Ne besséljen olyan homályosan — mondá a doktor az ő sajtáságos modorában. Fejtse ki határozottan, hogy mik azok a „kíváncsatos dolgok.” — Jöjjön! — most rajtam a sor.

— Nem vagyok bizonyos benne, hogy azok még ez ideig eléggé meghatározható alakot öltöttek volna, viszonza Ausztin ugyan azon a hangon. Ön nevetve rajtuk és éber álmodozásoknak nevezné.

Szeime egy pillanatig önkénytelenül Florencen nyugodtak. Vajjon gondolta-e a leány, hogy az éber álmodozások reá vonatkoztak, hogy szemeit lestitötte, s a két orczájá lángról veres lett? A Bevary figyelmét nem kerültek ki sem a tekintet, sem a jelek; Hunter ur egyiket sem vette észre.

— Az éber álmok elragadtatók lennének egy keleti tündér mesében, csak az a baj, hogy azok soha sem valósulnak, — jegyezte meg az egyike, a szép nemhez tartozó vendégeknek, kedves mosolylyal, Ausztinhoz intézte szavait.

— Én valóítani fogom az enyémet — viszonza az, tulbizalmas hangon ha az ég segítségemre lesz!

— Higgye el, hogy az a segítség jobb lépcső, mint az a pénz melyet örökölt, — mondá Bevary az ő sajtáságos fő bölítésával.

— Igaz, doktor ur — válaszolá Ausztin De vajjon az a pénz nem ugyan abból a forrásból jött-e?

Az utolsó mondatokat lassu hangon váltották. Aztán a többiek közzé vegyültek, s az est hátra levő része kellemesen telt el.

Ausztin és Dr. Bevary voltak az utolsó vendégek. Együtt hagyták el a házat, az orvos az Ausztin karjába öltötte a karját a mint mentek.

— Nos — mondá — mit csinált Kettedforban?

Már megmondtam önnek. Az én kedves öreg barátomát és rokonomat eltemettem, és tudomására jöttem annak a ténynek, hogy azt a pénzt nekem hagyta.

Ah, igen, azt már hallottam viszonza a doktor! Azt hiszem hogy a barátait is meglátogatta Véletlenségből találkozott a Gwinn testvérekkel.

Igen egyszer. A házuk előtt mentem el s Gwinn kisasszony az ablakból a vállamra tette a kezét, — s azt prancsolta. — hogy menjek be. — Mihelyt tettem ki jöttem onnét.

A testvére épen akkor lépett a szobába midőn távozni akartam.

És mit mondott magának? kérdé Bevary olyan hangon mely könnyű és gondtalan akart lenni.

Semmit, kivéve azt, hogy ha a Thornimettnél örökölt pénzemre biztosan és előnyösen kívánom elhelyezni, ugy bizzam csak rá, mert ő segítségemre lesz. Röviden végeztem vele.

Hát az asszony mit mondott? folytató Bevary. Ismét a családi dolgairól kezdett beszélni? ő szereti azt tenni ez a gyengeje.

Nem adtam neki rá alkalmat mondá Ausztin, épen olyan könnyű s gondtalan hangon mint a milyen a doktoré volt. Egyszer, midőn hajlandó volt azt tenni, elhallgattattam, — azt mondtam, hogy személyes ügyei nem tartoznak reám, és nem akarom azokat hallani.

Helyesen, fiatal barátom, helyesen válaszolá a doktor.

Egy szót sem szóltak többet mig Dafodil szeghez nem értek. Itt jó éjszakát kívántak egymásnak. Az orvos folytatta utját haza fele, Ausztin pedig Qual Péterék felé fordult.

De vajjon mi történhetett? A Daffodiliak elvették az időt, azt gondolták, hogy nappal van éjszaka helyett.

Az asszonyok háló főköthőbe hajoltak ki az ablakokból: a gyermekek kimástak az ágyukból, s aztán az utcára menve a csatornába bukdácsolgáltak, némelyek a szótéles értelmében meztelenül a férfiak a kocsma ataja előtt állingálva pipáztak és ittak mindnyájan izgatottsággal voltak.

Ausztin az első személyt ki elég józan-nak látszott arra, hogy reá halgasson s vele beszélni tudjon, megállította. Véletlenül egy asszony volt az, Dunné.

— Mi történik itt? — kérdé. Mindnyájan egy vagyonhoz jutottak? — ezt a megjegyzést valószínűleg a Hunter urnál folytatott beszélgetés hatása juttatta eszébe.

— Annál sokkal jobb az a mihez jutottunk kiáltá Dunné — ezerszerte jobb! — Ki fogtunk a gazdákon, elértk a célunkat ezután jó dolgunk lesz, ugy lesz minden a hogy mi kívánjuk — liba pezenyét és alma budingot esztünk ebédre, s lesz ital elég a mivel azokat lemosunk.

— De hát az a mit megnyertek? — folytató Ausztin.

— Mit? — hát a sztrájkot — válaszolá az asszony vad lelkesedéssel. — A Pollok emberei ma kezdték el. — Ugyan hol tesszett lenni, hogy nem hallott róla?

E pillanatban egy új tömeg hűmpölygött le Daffidol utcán, s elválasztotta Dunnét Ausztintól; azaz, hogy Dunné rohanat hozzájuk s követte őket; rajta kívül volt ott asszony, bőriben, a menyiség után itélve az

És odament az almáfaboz, amely rakva volt pi-
ni gyümölcsrel. Évet és jóllakott.
A második azt mondta:
— Szomjas vagyok.
És lefutott a rétre, a melynek szélén patak
folyt és szorított szorított. Ivott a vízből és nem szom-
jult többé.
A harmadik így szólt:
— Én nem vagyok sem éhes, sem szomjas, ha-
már ismerem az örülést.
És kiment a világba. Szeretett viszontszerezni
munkát és szenvedett iszonyu kínokat.
Egy napon ismét találkozott a három testvér.
Az első így szólt:
— Örülök, hogy nem vagyok éhes.
— Én meg azon örülök, hogy nem szomjazom
többé.
A harmadik azt mondta:
— Szerettem viszontszerezni munkát; de azért
boldogabb vagyok, mint ti, mert még mindig sze-
nedek.

Jelenés a fán.

Amint egy nyári estén ott feküdtünk egy fa alatt
a brándozva néztünk a lombokon a nyugvó nap arany-
fényt, örömteljes megdöbbenéssel pillantottam meg a
lombok között egy rendkívül bájos tündérképet. Amint
a nagy, tágas, nyitott szemekkel nézett rám.

— Ászonyom, vagy kisasszony? — kérdeztem,
hogy bemutathassam magamat.

— Mindenesetre kisasszony, felelt elpirulva.
Megvezetett magamat és így folytattam:
— Ha talán kegyes lenne kisasszony leszállani
rám a fáról, hogy mellettem foglaljon helyet sze-
resem éreznem magamat, ha segítségére lehetnék.
Még inkább elpirult és igéző ajkai siráshoz ké-
szültek.

Igy nem lehet, süttögő szomorúan.

Vonakodásainak oka tisztán volt előttem, midőn
látta, hogy még mindig csak a feje látszik a lombok
közül. Kétségtelen, hogy elvesztette a tolejtét.

A tündér látva azt, hogy udvariasan halgatok,
magyarán kezdte az esetet.

— Hugommal, ugymond, táncoltunk a hold
fényén.

Ruhám beleakadt egy tövisbokrba és ott maradt.
Most csak egy lovagias ember szabadíthat ki helyze-
temből.

Elhozzam a ruháját?

— Oh, felelt szomorúan, — én lovagias embert
mondam, ki úgy adja át a fátolomat, hogy nem pillant
reám.

Mily kár! Itelem őszinte részvételt és valóban
sajna megfogott szegénykének a sorsa, hogy könyezni-
tremet szemeimet.

— Menjen, menjen érte kiáltott. A kinek ennyi
gyöngyösd és részvét van a szívében, — az lovagias
ember.

A ruhát megtaláltam. Elfodított arccal dobtam
fel a fára.

Egy pillanat múlva zörögni hallottam az ágakat.
Édes csökelehet szállt felém. S mire fölémtem, a tün-
dér nem láttam többé sehol.

Azóta valahányszor olyat gondolok vagy teszek
amely lelkemet a magasba emeli, homlokomon mindig
megjelenik a tündérnek édes, — meleg szellemvilági
sugárja.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, augusztus 11.

— **Kolozsvár látni való.** Kolozsvár az idegen forgalom meglehetősen lendü-
letű, a mint azt az elsőbb rangú száll-
dakban megszálló vendégek nap nap után
közölt névsorából is kielehet venni. Az idege-
nek közül aránylag kevés jön üzleti szem-
ponból Kolozsvárra a nagyobb rész Erdély
földjére vagy nagyobb üzleti városaiba megy
és felhasználja a zóna jegy által nyújtott
kedvezményt, kiszáll 24 órára, hogy meg-
szemlélje kincses Kolozsvár nevezetességét és
ritkaságait. Bejön a városba barangol
jobbra balra, fut fűhöz fához kérdezősködik
Ponciustól is, Pilástól is, itt nem törődik
velük senki, nem utasítja őket utba senki.
Ha véletlenül meghallja, hogy vannak er-
délyi múzeumaink, régiséggyűjtemények és nagy
fáradással elvergődik ezek a tájához be-
szálla találja az ajtókat, — egy lélek sincs
a ki kinyitná, egy lélek sincs a ki felvilágos-
ítást adna, egy lélek sincs a kinek szíves
utahagyzott szava lenne az idegenhez. Hiába
akar áldozni az idegen például arra, hogy
valaminek megismeréséhez hozzájárulhasson
mert mire megtalálna azt a ki pénzért kalau-
szolja, vagy olyannal találkozhathatna a kinek
befolyása a van azoknál a magasabb kö-
rökben a kika látnivalók kulcsait, mint valami
kamara kincstárnokok őrzik, az alatt eltelik
az idő, az alatt az eredménytelen ide-oda
járák miatt elkedvetlenedik minden látni
való megismeréséről, pokol fenekébe szeret-
né küldeni mindenik elzárva levő kolozsvári
múzeum vagy intézet igazgatóját, maga pe-
dig szobájába pihenni, vagy pedig alaposan
csalódva kincses Kolozsvárban, innen minél
előbb menekülni vágyik. Nehány évtizeddel
előtt ezeket áldozták, magas szellemű, szé-
les látókörű férfiak arra, hogy természeti,
szellemi kincsekből, ritkaságokból gyűjtemé-
nyek állítsanak össze és tételesen a
közönség szemléletére könnyen hozzáférhe-
tővé. Sok előrelátással, odaadó munkával kör-
vonalták a tenni valókat rendjé, megje-
lélték az irányt, — a miképpen és a
melyben munkálkodni és áldozni kell. —
Az áldozatkész, a munkás, az előrelátó elő-
dököt önző tétlen és csak maga körül tekintő
utódok váltották fel, a kik bőven élvezik az
elődök által áldozatkészül készre gyűjtött je-
zeteket, de még szűken sem teljesítik azokat
a kötelességeket, a melyek örökségképen rá-
juk maradtak. Ez szegény Kolozsvárra er-
kölcsei szempontból, és káros anyagi szem-
ponból. Ebben az irányban csak beszél, be-
szél mindenki, azonban nem cselekszik senki.
Ha akadnak férfiak, ha akad testület, a me-
lyik nemes tettvégygyal még is szeretne tenni
azt is leszorítják durván és önzőn a cselek-
vés teréről. Megirjuk ezeket a Kolozsvárhoz
nem illő állapotokat, bár nem nagy a re-
ményünk, hogy szavaink halló fülekre ta-
lálhassanak.

— **László László,** a kolozsvári hit-
elbank kintő főhivatalnok, kinek kil-
encz hét előtt jobb lábszár csontja a bokán
felül két helyen is eltört, jobban van. A tör-
és annyira forradt, lába annyira javult
hogy mankó segítségével most már az ágyat
is képes elhagyni. A jövő héten iklódi bir-
tokára vonul üdültni. A rokonszenves fiatal
hivatalnok állapota javulásának sok helyi és
vidéki ismerőse ösztönit örül.

— **Kilgázitandó feliratok Kolozsváron.** Kolozsváron van egy csomó
zsidó felirat az üzletek fölött, a mi különös
szinben tűnteti fel a kolozsvári zsidókat, kik-
nek mindenike magyarul beszél s a kik közül
a multkor fel is szólalt lapunkban egy. Csak-
hogy ez ellen nem felszólalni, nem irni ha-
nem tenni kellene; a kolozsvári zsidók saját
reputációjuk érdekében el kellene tűntessék
a feliratokat. Továbbá itt-ott német feliratok
is vannak, a mik szintén feleslegesek, mert
Kolozsváron mindenki tud magyarul. A ható-
ság befolyását kérnök ki e tekintetben az
intézkedésre, — ha nem állanak úgy, —
hogy a város által sárga feketére festetett
uszoda is „Promenade Schwimmschule” nevet
visel, az utczák homlokain pedig itt-ott a
régii táblákon utca most is ott szegénykedik
több német utca név. Le kellene ezt is, hogy
szakítsa ha volna hozzávaló ereje.

— **Erdőőri szakvizsgák** fognak
tartatni október 19-én az ország több részé-
ben és így Kolozsvárt is. Kérések az erdőfel-
ügyelőségekhez intézendők.

— **A szépitő egyesület javára** egy fo-
rintos nyugtáikat kiavították: Fischer Mór,
Gazsi József, Grobois János, Náthán Salamon,
Szász Ádám. Az egyesület választmánya a
nemessivrt adakozóknak halás köszönetét
nyilvánítja.

— **Pályázatok.** Erzsébetvárosi gym-
náziumnál rajztanári állás 1200 fizetés, 200
frt lakpénzzel, mellékjuttatásokkal. Ko-
lozsvári erdőgazgatóságnál erdőmesteri ál-
lásra az állomány szerű illetményekkel. Ha-
táridő szept. 14.

— **Tollagi Adolf** a népszínház ked-
velt komikus, a mint már említettük, holnap
fog fellépni a nyári színházban. A mulatsá-
gosnak ígérkező előadást a közönség figyel-
mébe ajánljuk.

— **Torda és családairól** egy 128
nagy negyedről lapra terjedő kötetet írt K.
Weres Sándor ügyvéd, az „Aranyos Vidék”
kintő szerkesztője. A könyv a tordai kebe-
lesített polgároknak van ajánva. Felőleli
Torda múltját, Torda nevezetesebb kiváltság
leveleit, a határosztályokat, ismerteti az ó-
tordai nemesség össze írását a legregibb idők-
től. Az ő családokat, az 1619-ben Uj Tor-
dára telepített családokat, az ingremiatu-
kat, a kebelesített családokat valamint a ki-
halt és eltávozott családokat. A könyv mint
olvasmány is nemcsak érdekes hanem tanul-
ságos, mert egy ősmagyar város történetét
tűkről vissza; egy olyan városot, a melynek
kebelében sok idők az országgyűlések tar-
tattak, a melynek történelmében századról szá-
zadra mint valami veres szalag húzódott vég-
ig a csaták szakadatlan láncolata, a me-
lyekből megfogya bár, de győzedelmesen
emelkedett ki a tősgyökeres magyar város,
a mely bástyája volt a magyarságnak min-
denkor s a mely fontos nemzeti, kulturális,
és közgazdasági misszióra van hivatva a jö-
vőben Torda fő helye egy nagy ki-
terjedést megéneke, — a mely mesésen
gazdag értéktelentül heverő kincsekben, gaz-
dag természeti szépségekben és ritkaságokban,
gazdag erdővel borított, több megye hatá-
ráig nyúló havasai ülében fél vad állapotban
állapotban élő oláhságban is. A jölet és
nyomor, a műveltség és vadáság legélesebb
ellentétei ebben a megyében észlelhetők. Ezek-
et az ellentéteket a jövőbe átható szemmel,
széles látó körrel és szakadatlan munkával
Torda városa van hivatva évtizedről-évtizedre
menő fokozatban elenyészletit. Azért örö-
mel vesszünk kézbe minden olyan munkát,
a mi azt tanúsítja, hogy Torda város közönsé-
ge megismerni igyekszik múltját, hogy ab-
ból erkölcsi erőt és tanúságot merítsen a
jelenben és jövőben reá váró nagy feladatok
megoldásához. „Torda és családait”
levéltárak poros aktáiból hangyaszigorom-
mal gyűjtötte össze, ügyesen és érdekesen
állította egybe szerző Weres Sándor; kintő
szolgálatot tett vele városa közönségének,
mely azt oly szívesen fogadta, hogy a könyv
első kiadását, mely a tordai nyomdából ke-
rült ki, rövid pár hét már a második kiadás
követte. Kolozsváron a „Közművelődés” nyom-
dó kiállításba. Ára a könyvnek 70 kr,
Megrendelhető az „Aranyos Vidék” szerkesz-
tőségétől.

— **Kinevezés.** László Dávid és Már-
ton Dávid az erzsébetvárosi áll. gymnasium-
hoz végleges rendes tanároknak lettek kine-
vezve.

— **Tanári állások.** A kolozsvári
unitárius főiskolánál f. évi szept. 1-én be-
állítandó két helyettes tanári tanszékre pá-
lyázatot hirdet az unitáriusok egyházi kép-
viselő tanácsa. Az egyik tanszék tárgya:
„classica philologia”, a másiké: „latin-magyar
nyelv”. Egyik-egyik tanszék javadalmá évi
750 frt készpénz fizetés. Az unit. vallásu fo-
lyamodók kellően felszerelt folyamodványai-
kat Ferencz József unit. püspökhöz küldjék
Kolozsvárra.

— **A belmagyar utcát** a trencsin-
téri parkkal járdával kellene összekötni
a Taub féle fűszerkereskedés előtt. Jelenleg
ugy is a magyar utca végét követik egy
utal tétát a legjobb alkalom van, e néhány
méter járdát is kiépíteni szükséges, és azért,
mert esős idők alkalmával a mint leléptünk
a magyar utca járdáról, sáros uton kell át-
vergődni, a míg a parkba jutunk. A járdaki-
építésére felhívjuk a hatóságfigyelmét. Szük-
séges volna különben hogy a szentegyház
utczából is gránit kövezetet húzzanak a park
bejárójáig.

— **A két fejű sas halála.** Szé-
kely Dénestől az 1848—49. erekleje mu-
zeum többféle okmányt kapott a szabadság-
harczából. Érdekes ezek között egy szinlap,
mely szól a kétfejű sas haláláról, melyen a
11-ik honvéd-zászlóalj zenekara játszott. Az
érdekes szinlap ez:

April 14-ike 1849, a' nemzet függetlensége,
's szabadsága, nagy napja innepére.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Szünet.

KOLOZSVÁRT.

Szombaton Aprilis 21-én 1849.

SZÁKFI JÓZSEF és GYULAI FERENCZ igazgatásuk alatti

szintársulat által

ADATIK:

**A' KÉT FEJŰ
SAS
HALÁLA.**

Allegorikai képezet 1 szakaszban. Diszleteit fes-
tette Balogh József. — Rendezi Gyulai.

EZT MEG ELŐZI.

Énekes, szavallati, és Zenészet Elővező 2 szakaszban.

1. or. Szavallati, és Zenészet Elővező 2 szakaszban.

1. or. Szavallati, és Zenészet Elővező 2 szakaszban.

2. or. Erőmáni operák 2 ik felvonása egy része, —

Philippovics, Pósa, Gusztyinyi J. és kar-
személyzet által

3. or. Alkalmi költemények Petőfitől, szavalja

Feleki.

4. or. „Windiggrütz úr azt gondolta” Népdal verseit

's zenéjét készítette Laczko László, éneklő Gus-
tyinyi J.

MÁSODIK SZAKASZ:

A' 11 ik Honvéd Zászlóalj zenekara fogja, a' t. z. kö-
zönséget válogatott zenedarabokkal mulattatni.

Béméntidj: — közép pályó 5 ft. alsó felső

4 ft. 10 kr. zártszék 1 ft. 15 kr. földszint 50

kr. karzat 20 kr. váltóban.

Jegyek válthatók egész nap a' színház iro-
dájában.

Kezdeté 7 órakor.

— **Királyunk születésnapját**
a német császár e hónap 18-án diszebeáddal
fogja megünnepelni, melyre Széchenyi gróf
osztrák-magyar nagykövet is hivatalos. Szé-
chenyi gróf a király születésnapja után azonnal
megkezdzi szabadágát. A berlini osztrák-
magyar egyletek 17-én estélyt rendeznek a
király születésnapjának megünnepelésére, mely-
hez Széchenyi gróf is megígérte megjele-
nését.

— **Kossuth Lajos** e hó 5-én egy
tiz tagból álló magyar társaságot fogadott.
A vendégeket dr. Milassin Vilmos vezette
hanánkiához. Kossuth Lajos rendkívül szí-
vélyesen fogadta látogatóit, bár, mint mondá
annyira el van foglalva, hogy éjjel nappal
kénytelen dolgozni. Naponta rövid megsza-
kításokkal déltől éjfélig ül íróasztalán s ren-
dezi iratait, melyeket most már valószínűleg
minden nagyobb akadály nélkül fog befejezni.
Ez az első nyár, melyet Kossuth Turinban
tölt. — Mint onnan írják — rendkívül
jó szinben van és kintő egészségnak örvend.
Társalgás közben sok érdekes és még eddig
smertlen történeti adatot említett fel.

— **Az Uselac ügy.** Fiuméből távir-
ják: A vegyes vizsgáló bizottság, naponként
kétszer ülést tartva, erőlyesen folytatja mű-
ködését. Uselac századoson kívül még több
tisztet idéztek meg Károlyvárosból Fiuméba.

— **Az 1848—49-es szabadság-
harc emlékeinek kiállítás.** mint
a rendezőbizottság végérvényesen megállapi-
totta e hó 15-én nyílik meg. Az ország min-
den részéből oly nagy számmal érkeztek Kos-
suth Lajos arcképek, hogy egy egész külön
termet kellett számukra berendezni. A kiál-
lítás rendezőinek kérésére Pulszky Károly
körülbelül 230 képet átengedett a történeti
arcképcsarnokból a kiállítás céljaira. E ké-
pek sehol sem voltak még eddig láthatók.
Zala György szobrász, mint annak idején
megígérte, a tizenhárom aradi vértanú arcké-
pminiatúráit küldte be a kiállításra.

— **Próbamozgósítás Szerbiában.**
Szerbiában szeptember hónap közepén pró-
bamozgósítást rendeznek Negyven ezer embert
mozgósítanak, s ezekkel két héten át fegy-
vergyakorlatokat tartanak a bolgár határ
mentén. A mozgósítás alkalmára — ugy be-
szélik Belgrádban, tudósítók levele szerint
egy orosz nagyhatalom és tíz orosz főlést

érkezik Belgrádba, a szerb hadsereg gyakor-
latainak megtekintése céljából. A hadgya-
korlatokra a külföldi szövetségek katonái
attachéi nem kapnak meghívást, egyedül a
francia követség katoná attachéit hívták
meg. A gyakorlatokon a kis Sándor király
lesz a a mozgósított hadsereg főparancsnoka.

— **Magyar és román tisztek
találkozója.** A Kézdí-Vásárhelyt állomá-
sozó 24-ik honvéd gyalogezred 3-ik zászló-
alja a nyáron nagyobb szabásu menetgya-
korlatokat tett. Legérdekesebb volt a sós-
mezei menet, mely három napig tartott. Mult
szombaton érkeztek derék honvédeink a leg-
jobb kondícióban Sósmezőre. A 41 kilomé-
ternyi utat a nagy hősbégen teljes felsze-
réssel egy huzamban tették meg. A sósmezei
magyar intelligencia lelkes örömmel fogadta
a hadfiakat, bőven ellátva minden földi jók-
kal s pompás táncmulatságot rendezett, mely
nél a zászlóalj zenekara működött közre s
tiszteink a „havasli rózsák” kedves társa-
ságában hamar elfel dték a hosszú út fára-
dalmait. Még javában folyt a táncz, midőn
a román területén, Szalancz fűrdőn időző ro-
mán tisztek értesültek a honvédek megérke-
zéséről. Nosza azonnal deputációt menesztet-
tek Sósmezőre, felkérve a tiszteket —
hogy látogassanak meg Salanczot. —
A meghívást örömmel fogadták honvédtisz-
teink s átmentek Románia e szép fűr-
dőjébe. Honvédeinket a román tisztek szíve-
sen látták s elhalmozták a barátság sok je-
lével. Egyik rokonszenves tünetés a másikat
érte. A román királyt most Szalanczra várják
s azért több mint 100 tisztt tartózkodik ott,
közülk a román hadsereg legmagasabb kato-
nai méltóságai. A román tisztek azon igéret-
tel bocsátották utra magyar vendégeiket, hogy
a látogatást nemcsak a visszaadják. Be is vál-
tották igéretüket. Mult szerdán éjjel egy kül-
döttség érkezett Kézdí-Vásárhelyre, meghoz-
ván a román tisztekr üdvözlötét. A zászlóal-
parancsnoka, Benedek István honvéd alezre-
des vendégei voltak a küldöttek s a honvéd
tisztek ugyancsak igyekeztek viszonzni a
sok szíveslást. Az a másfél napi idő, míg
román hadsereg katonái K.-Vásárhelyen mu-
lattak, folytonos szorakozás és mulatság közt
folyt le. Honvéd tiszteink mindent megtet-
tek, hogy vendégeik mulatását kellemeseb-
tegyék. Csütörtökön este bocsulakoma volt a
Plevna vendéglőben. A mulatság a kard em-
bereiből kiharozta a szót. Megindultak a tőz-
köz, melyek országunk dicső királyát s király-
néjét, Románia újalakítóját, Károly királyt
s költő királynejét, Carmen Sylvát, a román
hadsereg és a magyar honvédséget éllették.
A vendégek iránt való tekintetből román
nyelven folyt a tőzt és társalgás. Megtör-
tént az a csoda, hogy Kézdí-Vásárhelyt, a
székelység főfészékében, egy egész éjen át
csupa román szó hallszott s egy tucsat ro-
mán felköszöntő mondatot.

— **Ki volt a vas-álarcz?** Két
évszázad óta törik alapos német és szellemes
francia történetírók a fejüket azon a kérdé-
sen: ki volt tulajdonképen a vas-álarcz? Az
a titokzatos egyén, a kit XIV. Lajos arra
ítelt, hogy élete végeig vas-álarczot viseljen.
De nemcsak komoly történetírók, hanem a
regényírók is előszeretettel foglalkoztak ezzel
a kérdéssel. És ezek, természetesen, könnyeb-
ben is oldották meg a kérdést. Egyszeren
azt mondták, hogy a rejtélyes ember XIV.
Lajos ikertestvére volt, a kit, mert rendkívül
hasonlított az uralkodóhoz, Richelieu elrejt-
tett és később vas-álarcz alá bujtattott, ne
hogy az elsőszületési jog miatt testvérháboru
tűsön ki közhittük. Tudniillik nehezen lett
volna eldönthető, hogy az ikertestvér között
kit illet a trón? Mint most Párisból írják, a
Nantesben állomásozó Bazaries műszaki szá-
zadosnak sikerült a háromszázados titokról
levonni a fátolt. Bazaries megtalálta a Lou-
vois hadügyminiszter titkos írásjeleinek kul-
csát és megfejtette a titkos parancsokat. —
Ezekből kibetűzte, hogy Boulonde tábornok
volt a vas-álarcz. Előhozzáiglan börtönre
a vas-álarcz viselésére ítélték, mert Coni vá-
rosának ostromát Catinat ellenkező parancsa
daczára félbe hagyta. Megemlítettük itt, hogy
több francia történetíró is azt a véleményt
fejezte már ki, hogy a vas-álarcz Boulonde
tábornok volt.

— **A hol nem építenek gőzva-
sutat.** Argentina köztársaságnak nincs gőz-
erő vasútja, van ellenben óriás lovasútja,
mely nem régebb készült el. Az országban
a fa és szén nagyon drága, lo azonban bő-
ven van, azért rendezték a vasutakat lő-
verre. A lovasut hossza 200 angol mértföld
s Buenos-Ayresből indul ki. A vagonok ké-
nyelmese; némelyik emeletes. Van háló ko-
csi, ebédlő, stb. Az utazás ugyan nem oly
gyors, mint a XIX. század utolsó tizedében
már mindenfelé, de sokkal biztosabb.

— **Veszedelmes kedvtelés.** Egy
lugosi előkelő fiatal ember, mint nekünk ír-
ják, a minap kíváncsiságból a vasuti hid alá
ment, hogy közvetlen közelből gyönyörköd-
jék abban a dübörgésben, melyet a vashidon át-
robogó vonat idéz elő. A vonat csakhamar a
hidra ért, de a dübörgés, melyet a kocsi
hosszu sora okozott, a hid alatt álló fiatal
emberre oly borzasztó hatással volt, hogy
elápadt és eszméletlenül rogyott össze. Mi-
kor magához tért, heves idegrázkódást szen-
szenvedett és ugy kellett hazavinni övéhez,
a kik rögtön ápolás alá vették.

— **Szunnyog ellen** a szobában igen
jó tőzre edényre erős borozetet ünteni, en-
nek szagától a szunnyogok kimenekülnek. Szint-
ugy ózelszeri éjjel a halószoba melletti he-
lyiségben egy égyó lámpát elhelyezni, s az
ajtót egy tenyérnyire nyitva hagyni, hogy a
világosság oda terjedjen, s a szunnyogok át-
huzódnak a lámpafényhez s nem térnek többé
vissza.

— **A legujabb vasuti katasz-
trófa.** Pétervárról jelentik: A „péntekről
szombatra” virradó éjszaka a Dnyepertől állo-

másnál (Finnország) egy postavonatot, állítólág
a vonatvezető hibájából, összeütközött egy
előtte haladó katonai vonattal, mely egy
málhokocsiból és két személykocsiból állott.
Ez utóbbiak összeromboltattak. 48 katoná
többé-kevésbé súlyos sérülést szenvedett, ket-
ten sebeikbe belehaltak.

— **Amerikából.** A washingtoni sta-
tisztikai hivatal kimutatása szerint 1820—
1890-ig több mint 15,600,000 ember vándor-
olt ki az Egyesült-Államokba. Az is kintünk
e statisztikai adatokból, hogy az Egyesült-
Államok lakosságának főrésztét nem angolok
képezik, mert a fentjelzett időszakban a be-
vándorlók közt volt 2,556,000 német, 3,501
ír, 1,000,000 brit-észak-amerikai, 913,000
svéd és norvég, 445,000 magyar vagy osz-
trák, 414,000 olasz, 370,000 francia, 356
ezer orosz, 292 ezer kínai és 246,000 angol.

— **Koronaherceg-utca 16. sz.**
A koronaherceg-utca 16. számú házat pár
nap óta nagy buzgóssággal tartarozzák a kö-
művesek és mázolók. Ez magában véve még
nem nevezetes dolog és még nem érdemes
rá, hogy az újság tudomást vegyen róla.
Csakhogy a ház, melyet olyan szorgalmasan,
olyan sietve javítgatnak, a — Szapáry Gyula
grófé. Az ez idő szerinti miniszterelnök itt
lakott mindaddig, a míg el nem foglalta a
piros bársonyszéket és a budai miniszterel-
nöki palotát. Azóta azonban a ház elhagyott,
lakatlan volt és csak nagy ritkán jelent meg
a kapuban egy álmos szolga, a kire a leftig-
gönyöztött ablaku ház felügyelete volt biva.
Vajjon nem azért folyik olyan buzgó a ta-
tarozás, mert a ház gazdája Budáról megint
ide készül hurcolkodni?

— **Eladó** Kolozsvárt a bel-magyar-
utczában egy szép nagy telek, ugyancsak
Kolozsvárt a városban egy több mint husz
hold nagyságú telek a rajta levő 8 kis ház-
zal együtt. Értekezhetni az eladás iránt az
„Ellenzék” kiadói hivatalában.

Idegenek Kolozsvárt.

(augusztus 11.)

Erzsébet szálló. Buzura Péter kőgyőző N. De-
vecer, Dr. Csutak Lajos orvos Offenbánya, Reisinger
J. ügyvéd Bányaluka, dr. Weisz Ignác ügyvéd Brassó.
Dr. Mihelyesi Lajos ügyvéd N. Várad, Szántó Károly
bírtokos Hádud, Tollagy Adolf színész Bpest, Nyegruz
Károly kereskedő, Rácz Jakab kereskedő, Saching
Márton kereskedő Sz. Ujvár, Tornyai L. magánzó, Dá-
niel J. magánzó Balázsfalva, Straul S. tisztviselő
Bpest, Várad Pálné birtokosné Dengeleg Fuchs Dezső
utazó Bpest.

Nemzeti szálló Rosenberger Matild és Sarolta
Bpest, Brandt Moritz Berlin, Siga A. J. Oláhsegygyörgy,
gr. Telly Ferencz Bpest, Polátschek M. utazó Bpest,
Deutsch Janka Nyiregyháza.

Hungária szálló. Pasztusz Elek tanár Szathmár,
Szajhel János plébános Kraszná, Beltek Kaiser Szeg-
mond kereskedő Bécs, Schwartz Gusztáv Bécs, Frail
Adolf kereskedő Bécs, Nyegruz Ede tanár Halmi, G.
Wrabcsu bírtokos Brailla, Glogovicszky Irma társul-
gonő Brailla.

Törökfő szálló. Bernád Zsigmond vállalkozó M

Hirdetések.

**A KOLOZSVÁRI
KERESKEDELMI BANK
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**
**LESZÁMITOL VÁLTÓKAT,
ELFOGAD PÉNZBETÉTEKET,
VÁSÁROL ÉRTÉKPAPIROKAT
ÉS
ELFOGAD MEGBIZÁSOKAT
értékpapírok beszerzésére**
a legjutányosabb feltételek mellett.
642. (4-26)

BENYOVIITS ISTVÁN
erdélyrészi legnagyobb szijgyártó üzlete
Kolozsvarth, Híd-utca 17. sz., („Erzsébet szálloda“ mellett.)

Van szerencsém a n. é. t. közönségnek szíves tudomására
hozni, hogy a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

szijgyártó üzletemben

bármilyen e szakmához tartozó dús választékban, szabott és jutá-
nyos ár mellett kapható.

Megrendeléseket magyar, német, francia, angol minta szerint,
rajz vagy tényleg után elvállalok, a legkülönlegesebb kívánalmat
kielégítőleg, helyben vagy vidékre, a legpontosabban, kitűnő és
tartós előállításban, olcsón teljesítek; ugyancsak javításokat is.

Kiváló tisztelettel

736. (5-6)

BENYOVIITS ISTVÁN
szijgyártó.

Vidéki megrendeléseket, ugyancsak javításokat gyorsan, pon-
tosan és legjutányosabb árban teljesítek.

Értesítés.

A kolozsvári Hitelbank és Zálogkölcsön-társulat közli,
teszi, hogy a Zalogosztályban bétett és 1891. évi Junius hó végé-
lejárt Zalogtárgyak, ha a betevők az I-ső osztálybelieket foly-
évi Szeptember hó 14-ig, a II-ik osztálybelieket pedig
ugyan a jelen évi Szeptember hó 21-éig ki nem váltják,
vagy át nem iratják, — el fogja adni.

Kolozsvarth, 1891. augusztus hó 11-én.

780. (1-1)

Az igazgatóság

**Ut- és hidépitkezéshez
egy munkavezető és felügyelő
azonnal felvétetik**

Ausch Móránál

Kolozsvarth, Szentegyház-utca 18. sz.

782. (1-2)

Egy schweizi jó családból származó
francia kisasszony,

ki magyarul és németül is beszél,
keres helyben, vagy vidéken intelligens uri háznál

nevelőnői,

avagy

társalkodónői állást.

Cím: a KIADÓ-HIVATALBAN.

781. (1-1)

GRÓF BETHLEN ÁRPÁD

BONYHAI BIRTOKÁN

egy és fél és két éves

Tenyész-Kanok

eladó k.

778. (1-3)

Gazdasági gépek
nagy választékban.

CSEPLŐGÉPEK, ROSTÁK,
Trieur, Törökbuza-morzsoló, Szecskavágó,
Répavágó, Daráló, Borsajtó, Eke, Borona,
Szénagyűjtő stb. stb.

legolcsóbb árak és kedvező fizetési feltételek mellett.

GABONA-ZSÁKOK.

TAUFFER FERENCZ

UTÓDÁNÁL,

Kolozsvarth, belközép-utca 6. szám.

622. (15-x)

Hatóságilag engedélyezett VÉGELADÁS

üzletfeloszlás miatt

a volt MERZA GERŐ-féle női divatáru-üzletben (Főtér)
potom áron!!!

A végeladás csak rövid ideig tart.

721. (7-x)